

216

Αποκαλυπτική τῆς ἐλληνικότητος μέ βάση τῆς

ΜΝΗΜΕΙΩΔΗΣ ΙΕΡΟΣ ΠΙΝΑΚΑΣ ΧΩΡΙΩΝ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΓΡΑΦΗΣ ΑΠΟΔΕΙΚΝΥΩΝ ΤΗΝ

Α'. ΠΡΟΦΗΤΙΚΩΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΑΛΑΙΑΝ ΔΙΑΘΗΚΗΝ Ο ΠΡΟΦΗΤΗΣ ΔΑΝΙΗΛ ΟΡΑΜΑΤΑ ΤΟΥ ΠΡΟΦΗΤΟΥ ΔΑΝΙΗΛ ΔΙΑ ΤΟΝ ΕΛΛΗΝΑ ΜΑΚΕΔΟΝΑ ΒΑΣΙΛΕΑ ΜΕΓΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΝ (Εἰς τὰ Σοῦσα ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ Οὐβάλ)

ΔΑΝΙΗΛ

- Κεφ. 8, 8 «Ὁ τράγος τῶν αἰγῶν (τῆς Ἑλλάδος) ἐμεγαλύνθη ἕως σφόδρα» (ἐννοεῖ τὸν Μέγα Ἀλέξανδρον)
- Κεφ. 8, 15 «... Καὶ ἰδοὺ ἔστη ἐνώπιον ἐμοῦ ὡς ὄρασις ἀνδρός»
- Κεφ. 8, 16 «Καὶ ἤκουσα φωνὴν ἀνδρός ἀναμέσον τοῦ Οὐβάλ, καὶ ἐκάλεσε καὶ εἶπε· Γαβριήλ, συνέτισον ἐκείνους τὴν ὄρασιν»
- Κεφ. 8, 19 «Καὶ εἶπεν· ἰδοὺ ἐγὼ γνωρίζω σοὶ τὰ ἐσόμενα ἐπ' ἐσχάτων τῆς ὀργῆς...»
- Κεφ. 8, 20 «Ὁ κριός, ὃν εἶδες, ὃ ἔχων τὰ κέρατα βασιλεὺς Μήδων καὶ Περσῶν»
- Κεφ. 8, 21 «Ὁ τράγος τῶν αἰγῶν βασιλεὺς Ἑλλήνων· καὶ τὸ κέρας τὸ μέγα ὃ ἦν ἀναμέσον τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ· αὐτός ἐστι ὁ βασιλεὺς ὁ πρῶτος». (Ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος)
- Κεφ. 8, 22 «Καὶ τοῦ συντριβέντος, οὐ ἔστησαν τέσσαρα κέρατα ὑποκάτω, τέσσαρες βασιλεῖς ἐκ τοῦ ἔθνους αὐτοῦ ἀναστήσονται» (Διάδοχοι τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου)

Β'. ΙΣΤΟΡΙΚΩΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΑΛΑΙΑΝ ΔΙΑΘΗΚΗΝ Α'. ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ, ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΜΑΚΕΔΟΝΕΣ, ΑΝΤΙΟΧΟΣ, ΕΛΛΗΝΕΣ

Α'. ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ

- Κεφ. 1, 1 «Καὶ ἐγένετο μετὰ τὸ πατάξαι Ἀλέξανδρον τὸν Φιλίππου τὸν Μακεδόνα... καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ πρότερος ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα».
- Κεφ. 1, 3 «Καὶ διήλθεν ἕως ἄκρων τῆς γῆς καὶ ἔλαβε σκύλα πλήθους ἔθνων· καὶ ἠσύχασεν ἡ γῆ ἐνώπιον αὐτοῦ».
- Κεφ. 1, 7 «καὶ ἐβασίλευσεν Ἀλέξανδρος ἔτη δώδεκα καὶ ἀπέθανεν».
- Κεφ. 1, 10 «καὶ ἐξήλθεν ἐξ αὐτῶν ρίζα ἀμαρτωλός· Ἀντίοχος ἐπιφανής, υἱός Ἀντίχου βασιλέως ὃς ἦν ὀμηρα ἐν τῇ Ρώμῃ· καὶ ἐβασίλευσεν ἐν ἔτει ἑκατοστῷ καὶ τριακοστῷ καὶ ἑβδόμῳ βασιλείας Ἑλλήνων»

Γ' ΙΣΤΟΡΙΚΩΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΑΙΝΗΝ ΔΙΑΘΗΚΗΝ ΜΕ ΤΑΣ ΟΜΩΝΥΜΟΥΣ ΛΕΞΕΙΣ: ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ - ΜΑΚΕΔΟΝΕΣ

† ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

ΠΡΑΞΕΙΣ

- Κεφ. 16, 9 «Διαβάς εἰς Μακεδονίαν βοήθησον ἡμῖν»
 - Κεφ. 16, 10 «Ὡς δὲ τὸ ὄραμα εἶδεν, εὐθέως ἐζητήσαμεν ἐξελεῖν εἰς τὴν Μακεδονίαν... ὅτι προσκέκληται ἡμᾶς ὁ Κύριος εὐαγγελίσασθαι αὐτούς»
 - Κεφ. 16, 12 «Ἐκεῖθὲν τε εἰς Φιλίππους, ἧτις ἐστὶ πρώτη τῆς μερίδος τῆς Μακεδονίας πόλις κολωνία»
 - Κεφ. 18, 5 «Ὡς δὲ κατήλθον ἀπὸ τῆς Μακεδονίας ὃ τε Σίλας καὶ ὁ Τιμόθεος... ὁ Παῦλος»
 - Κεφ. 19, 21 «Ἔθετο ὁ Παῦλος ἐν τῷ πνεύματι διελθὼν τὴν Μακεδονίαν»
 - Κεφ. 19, 22 «Ἀποστείλας δὲ εἰς τὴν Μακεδονίαν δύο τῶν διακονούντων αὐτῷ Τιμόθεον καὶ Ἐραστον»
 - Κεφ. 20, 1 «Καὶ ἀσπασάμενος ἐξῆλθε πορευθῆναι εἰς Μακεδονίαν» (Ὁ Παῦλος)
 - Κεφ. 20, 3 «Ἐγένετο γνώμη τοῦ ὑποστρέφειν διὰ Μακεδονίας»
- ΠΡΟΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ
- Κεφ. 15, 26 «Εὐδόκησαν γάρ Μακεδονία καὶ Ἀχαΐα κοινωνίαν τινὰ ποιήσασθαι»

† Ὁ Μητροπολίτης Ζιχνῶν

Χρ. Ζιχνῶν ε' Νε

8/17

απόδειξη της Μακεδονίας στη Αγία Γραφή

ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΠΡΟΦΗΤΙΚΩΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΚΩΣ

Α'. ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ

Κεφ. 16, 5 «Ελεύσομαι δέ προς ύμᾶς, ὅταν Μακεδονίαν διέλθω· Μακεδονίαν γάρ διέρχομαι»

Β'. ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ

Κεφ. 7, 5 «Καί γάρ ἐλθόντων ἡμῶν εἰς Μακεδονίαν»

Κεφ. 8, 1 «Γνωρίζω δέ ὑμῖν, ἀδελφοί, τήν χάριν τοῦ Θεοῦ τήν δεδομένην ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Μακεδονίας»

Κεφ. 11, 9 «Οἱ ἀδελφοί ἐλθόντες ἀπό Μακεδονίας»

ΦΙΛΙΠΠΗΣΙΟΥΣ

Κεφ. 4, 15 «Ὅτε ἐξῆλθον ἀπό Μακεδονίας»

Α'. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ

Κεφ. 1, 7 «ὥστε γενέσθαι ὑμᾶς τύπους πᾶσι τοῖς πιστεύουσιν ἐν τῇ Μακεδονίᾳ»

κεφ. 1, 8 «ἀφ' ὑμῶν γάρ ἐξήχηται ὁ λόγος τοῦ Κυρίου· οὐ μόνον ἐν τῇ Μακεδονίᾳ καί ἐν τῇ Ἀχαΐᾳ, ἀλλά καί ἐν παντί τόπῳ»

Κεφ. 4, 10 «Εἰς πάντας τοὺς ἀδελφούς τοὺς ἐν ὅλῃ τῇ Μακεδονίᾳ παρακαλοῦμεν δέ ὑμᾶς, ἀδελφοί»

Α'. ΤΙΜΟΘΕΟΣ

Κεφ. 1, 3/4 «Πορευόμενος εἰς Μακεδονίαν, ἵνα παραγγείλῃς τισὶ μὴ ἑτεροδιδασκαλεῖν μηδὲ προσέχειν μύθους καὶ γενεαλογίας ἀπεράντοις»

2. ΜΑΚΕΔΟΝΕΣ

ΠΡΑΞΕΙΣ

Κεφ. 16,9 «Ἀνὴρ τις ἦν Μακεδῶν ἐστῶς, παρακαλῶν αὐτόν καὶ λέγων· διαβάς εἰς Μακεδονίαν».

Κεφ. 19, 29 «Συναρπάσαντες Γάϊον καὶ Ἀρίσταρχον Μακεδόνας συνεκδήμους Παύλου».

Κεφ. 27, 2 «Ὦντος σὺν ἡμῖν Ἀριστάρχου Μακεδόνα Θεσσαλονικέως»

Β'. ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ

Κεφ. 9,2 «Οἶδα γάρ τήν προθυμίαν ὑμῶν, ἣν ὑπὲρ ὑμῶν καυχώμαι Μακεδόσιν»

Κεφ. 9,4 «Μήπως ἐάν ἔλθωσι σὺν ἐμοὶ Μακεδόνας καὶ εὐρωσιν ὑμᾶς ἀπαρασκευάστους»

Α'. ΙΣΤΟΡΙΚΩΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΑΙΝΗΝ ΔΙΑΘΗΚΗΝ ΜΕ ΟΝΟΜΑΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΠΟΛΕΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΝΕΑΠΟΛΙΣ, ΦΙΛΙΠΠΟΙ, ΑΜΦΙΠΟΛΙΣ, ΑΠΟΛΛΩΝΙΑ, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, ΒΕΡΟΙΑ

ΠΡΑΞΕΙΣ

Κεφ. 16,11,12 «Ἀναχθέντες οὖν ἀπὸ τῆς Τῳάδος εὐθυδρομήσαμεν εἰς Σαμοθράκην, τῇ δὲ ἐπιούσῃ εἰς Νεάπολιν, ἐκεῖθεν τε εἰς Φιλίππους»

Κεφ. 17, 1. «Διοδεύσαντες δὲ τὴν Ἀμφίπολιν καὶ Ἀπολλωνίαν ἦλθον εἰς Θεσσαλονίκην»

Κεφ. 17, 10 «Οἱ δὲ ἀδελφοί εὐθέως διὰ τῆς νυκτὸς ἐξέπεμψαν τὸν τε Παῦλον καὶ τὸν Σίλαν εἰς Βέροϊαν»

Κεφ. 17,11 «Οὔτοι δὲ ἦσαν εὐγενέστεροι τῶν ἐν Θεσσαλονίκη»

17, 13 «Ὡς δὲ ἐγνώσαν οἱ ἀπὸ τῆς Θεσσαλονικῆς Ἰουδαῖοι ὅτι καὶ ἐν τῇ Βεροίᾳ κατηγγέλη ὑπὸ τοῦ Παύλου ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ»

ΠΡΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Α'

Κεφ. 1,1 «Παῦλος καὶ Σιλουανός καὶ Τιμόθεος τῇ ἐκκλησίᾳ Θεσσαλονικέων»

ΠΡΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Β'

Κεφ. 1,1 «Παῦλος καὶ Σιλουανός καὶ Τιμόθεος τῇ ἐκκλησίᾳ Θεσσαλονικέων»

της Ζιχνῆ καὶ Νευροκοπίου ΣΠΥΡΙΔΩΝ

Σ' *Νευροκοπίου Σπυρίδων*

ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΚΥΒΕΤΟΥ, ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΖΙΧΝΩΝ ΚΑΙ ΝΕΥΡΟΚΟΠΙΟΥ: «ΜΑΡΤΥΡΙΕΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΓΡΑΦΗΣ ΓΙΑ ΤΗ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ, ΤΟΝ ΜΕΓΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΕΣ ΜΑΚΕΔΟΝΕΣ»

Ἡ ἀδιαμφισβήτητη Ἑλληνικότητα τῆς Μακεδονίας χάνεται στά βάθη τῶν αἰώνων. Ἡ Μακεδονία μέ τίς ἀνεπανάληπτες μορφές πού ἐγέννησε καί ἐξέθρεψε, ὅπως τόν βασιλέα Φίλιππο Β΄, τόν Μέγα Ἀλέξανδρο, τόν Ἀριστοτέλη, τούς ἱεραποστόλους καί φωτιστάς τῶν Σλαύων Θεσσαλονικεῖς ἀδελφούς Κύριλλο καί Μεθόδιο κ.ἄ., συνέβαλε ἀποφασιστικά στή διαμόρφωση τῆς παγκόσμιας ἱστορίας.

Ἡ ἀδιάσπαστη ἱστορική συνέχεια τοῦ Μακεδονικοῦ Ἑλληνισμοῦ ἀποδεικνύεται, ἐκτός τῶν ἄλλων, ἀπό τήν περίοδο τῆς βασιλείας τοῦ Φιλίππου καί τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου, τοῦ Χριστιανικοῦ Βυζαντίου καί τοῦ Ἔπους τοῦ Μακεδονικοῦ Ἀγῶνος (1904 – 1908), τῆς Χαλκιδικῆς, τοῦ Δίου, τῆς Πέλλας καί τῆς Βεργίνας, πού ἀποτελοῦν τούς πλέεν ἀδιάψευστους μάρτυρες τῆς Ἑλληνικότητας τῆς Μακεδονίας.

Ἦδη ἀπό τοῦ 1ου π. Χ. αἰῶνος, ὁ μέγας γεωγράφος Στράβων διεκήρυξε: «Ἔστιν μὲν οὖν Ἑλλάς καί ἡ Μακεδονία».

Τεραστίας σημασίας καί ἀποτελεσματικότητας ὑπῆρξε, ἐπίσης, καί ἡ συμβολή τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μας στή διατήρηση τῆς ἱστορικής συνέχειας τοῦ Μακεδονικοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Ὁ σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ζιχνῶν καί Νευροκοπίου κ. Σπυρίδων, ἀπό τῆς ἐκλογῆς καί ἐνθρονίσεώς του τό ἔτος 1974 στήν ἀκριτική Ἱερά Μητρόπολη Ζιχνῶν καί Νευροκοπίου, παραλλήλως μέ τήν ἐπιτέλεση τῶν ἀρχιερατικῶν του καθηκόντων, τόσο μέ τόν προφορικό ὅσο καί μέ τόν γραπτό λόγο ἀναπτύσσει λίαν ἐντονη ἐθνικοκοινωνική δράση, ἰδίως δέ διά τήν μέσῳ τῆς Ἁγίας Γραφῆς (Παλαιᾶς καί Καινῆς Διαθήκης) ἀπόδειξη τῆς Ἑλληνικότητος τῆς Μακεδονίας.

Προσφάτως, ὁ Σεβασμιώτατος ἐκυκλοφόρησε καί μᾶς ἀπέστειλε τιμητικῶς τό νέο ἐκ 30 σελίδων βιβλίό του, τιτλοφορούμενο «Μαρτυρίες τῆς Ἁγίας Γραφῆς γιά τή Μακεδονία, τόν Μέγα Ἀλέξανδρο καί τούς Ἑλληνες Μακεδόνες», στό ὁποῖο περιέχονται 70 ἀγιογραφικά κείμενα, ἀπό τά ὁποῖα προκύπτει προφητικῶς, ἱστορικῶς καί γεωγραφικῶς ὁλόκληρη ἡ ἱστορική ἀλήθεια γιά τήν Ἑλληνικότητα τῆς Μακεδονίας, γιά τόν Ἑλληνα Μακεδόνα Βασιλιά Ἀλέξανδρο, τό τιτάνιο ἔργο του καί τούς διαδόχους του. Ὁ σχετικός πίνακας εἶχε κυκλοφορήσει καί αὐτοτελῶς, παρατίθεται δέ ἐδῶ σέ φωτοτυπία (σελ. 216-217).

Πεντακόσια ἀντίτυπα τοῦ ἐν λόγῳ βιβλίου του ἀπέστειλε ὁ συγγραφεύς στόν Πρόεδρο τῆς Βουλῆς γιά νά ἐπιδοθοῦν στήν πολιτική ἡγεσία τοῦ τόπου καί στούς βουλευτάς καί νά ἀποσταλοῦν στίς Ἑλληνικές Πρεσβεῖες τοῦ ἐξωτερικοῦ.